

توهم و ترس دو بلای جان بشر قدرت طلب امروز

کردن آنان به آن چه آن را از هدف وادارد، هرراهی بهترین راه است! حتی اگر قرار باشد از ارزش‌های خود مایه بگذارند، از سیاست‌شان، از فرهنگ‌شان و حتی از پاپ‌شان!

امروزه اگر می‌بینیم پاپ علیه اسلام ما داد سخن می‌دهد و موضع منفی می‌گیرد، به همان چیزی بازمی‌گردد که بدان اشاره کردیم: دلهره و ترس! او مجبور است و ترسی در درونش دارد از گذشته تاریک و آینده مبهمش؛ آینده مبهمی که وابسته به دیگران است... یا اگر می‌بینیم دنامارک برای چندمین بار، مقدسات اسلام و شخصیت الهی حضرت رسول اعظم صلوات‌الله‌علیه را - آن هم در سالی که به نام آن حضرت مزین شده و مردم ایران اسلامی نسبت به آن حساسیت خاصی دارند - به سخره می‌گیرد، درحقیقت بازتاب ترس درونی آنهاست. دنیای غرب می‌داند اگر اسلام راستین و «کلمه‌الله» در دنیای آنان فراگیر شود، آینده آنان تاریک خواهد بود... دنیای غرب بخوبی می‌داند که برگ برنده ایران اسلامی در منازعات و مباحث فراملی در برابر بیگانگان، هویت دینی، اخلاق و سیره نبوی و سطوت علوی بوده است به همین دلیل است که امروز هدف اصلی آنان تخریب شخصیت‌های آئینی و مذهبی ماست. هرچند این حربه نیز کارگر نیفتاده و نمی‌افتد.

خدای را شاکریم که امروز دولتمردان ما دریای میز مذاکره هم سرفرازند، باشکوه و استوار در برابر بیگانگان - که چشم طمع به سرزمین اسلامی داشته و دارند - سخن می‌گویند روحیه بسیجیان خط‌شکن و دشمن‌ستیز هشت سال دفاع مقدس را و مردانگی آنان را در یادها زنده کرده‌اند و دیگر از آن رخوت گذشته و باج‌دادن‌های پیشین خبری نیست. اگر امروز می‌بینیم هرروز دشمنان، ذهن مردم را با دغدغه و مشکلی مشغول می‌دارند در حقیقت ریشه در همین حقیقت دارد و دودی است که از همین کنده بلند شده است!

و پاس می‌داریم یاد شهیدان را و امام شهیدان حضرت روح‌الله را که درس استقامت و مبارزه و پایداری در برابر دشمن را در تمام جهات و ابعاد به ما آموخت و چراغ مصطفوی را در برابرمان افروخت تا شرار بولهبی در چشمانمان برق نزند و راه را از چاه بازشناسیم.

آنچه در این میان باید گفت و هنوز جای خالی آن محسوس است، حرکت فرهنگی مردم در برابر تحركات ضدفرهنگی دشمنان است. به‌راستی اگر مسلمانان هم‌قسم شوند و در برابر توهمین جسورانه بیگانه‌ای که با جسارت به ساحت رسول وحی، بیگانگی خود را بیش از پیش با آئین‌های پاک بشری نشان داده، اقدام به تحریم کلیه کالاهای آمریکایی و دنامارکی کنند، مطمئناً روزانه ضرر اقتصادی بسیاری به آنان تحمیل خواهد کرد و بر ابعاد دلهره و ترس‌شان - که در ابتدای سخن بدان اشاره کردیم - خواهند افزود. تیری از دشمنان یکی از آموزه‌های مهم در آیین ماست و امروز روزی است که این حقیقت در رفتار مسلمانان و دولتمردان‌شان باید نمود یابد.

حرف آخر این‌که، مسلماً تلاش دولتمردان ما در برخورد با حرکت‌های ضدفرهنگی و ایدئولوژیک دشمن آن روز مؤثرتر و عمیق‌تر خواهد بود که رفتار و حرکت‌های فرهنگی - سیاسی مردم - که برخاسته از بینش‌های الهی آنان است - پشتوانه آنان باشد. به این رفتار بیشتر بیندیشیم و آن را جدی بگیریم و باور کنیم که دنیای غرب هرگاه حرکت‌های خروشان توده مردم را پشت سر گرفتار دولتمردان‌مان دیده‌اند، دلهره و هراس‌شان از آتیه‌شان دوچندان شده است...

با اندکی تأمل به اوضاع جهان پیرامون خود به این باور می‌رسید که در دنیای عجیبی زندگی می‌کنیم؛ دنیایی پریشان با مجموعه‌ای از تضاد؛ دنیایی پر از ابهام و پیچیدگی، پر از بی‌عدالتی و بی‌عدالتی، لبریز از دلهره و ترس... بی آن‌که دورنمایی از روشنی، فراروی بشر دست و پا بسته در تکنولوژی ساخته دست خود باشد. در یک کلام، دنیای امروز، دنیای اضطراب، دلهره و هراس از آینده است؛ استثنایی هم در کار نیست ظاهراً هر که از دنیای پیرامون بهره بیشتری می‌برد یا می‌خواهد ببرد، سهم بیشتری از این دلهره و اضطراب و هراس دارد.

اکنون بزرگ‌ترین قدرت‌های دنیایی هم دلهره و ترس‌شان محسوس است و روز به روز نمود بیشتری می‌یابد! آمریکا با همه قدرتش از ایران می‌ترسد. از بمب‌های اتمی کره شمالی هراس دارد و از این که در این میان معادله قوا به هم می‌ریزد دچار اضطراب و اضطراب شده است. از روسیه می‌ترسد حتی از پاکستان و هند! و جالب‌تر این‌که حتی از موشک‌ها و بمب‌های ساخته دست خودش!

این ترس و دلهره، جهانی شده است و همین اضطراب و اضطراب است که دنیای امروز را به سمت زورگویی، زراندوزی و تزویرگرایی کشانده، چون می‌خواهد بیشتر از پیش در کانون قدرت بماند یا حداقل پایه کار قدرتش را حفظ کند و از آسیب‌های آینده مصون بماند... پس دائم می‌ترسد؛ آری، توهم و ترس دو بلای جان بشر قدرت‌طلب امروز است.

آنان که غرق در قدرت و ثروتند، دلهره آتیه خود را دارند که مبادا ثروت‌شان تمام شود، قدرت‌شان افول کند، یا دستی فرادستان‌شان پیدا شود و... راستی به این موضوع اندیشیده‌اید که چرا غربی‌ها دائم درباره مساله هسته‌ای ایران اظهار نگرانی می‌کنند؟ آیا واقعاً دنیای غرب نمی‌داند ما اهل ساخت و تجهیز سلاح اتمی نیستیم؟ آری! به‌خوبی می‌دانند، اما توهم و دلهره از آینده ایران - که قدرت برتر فکری منطقه و حتی دنیا شود - آنان را سردرگم کرده است؛ قدرتی که اگر پایگیرد و سرکوب نشود، قطعاً افول قدرت آنان را به همراه خواهد داشت. به همین دلیل هر روز به بهانه‌ای متوسل می‌شوند و ذهن مردم و دولت را مشغول به موضوع پیش‌پا افتاده‌ای می‌کنند تا مگر روزنه امیدی در این میان بیابند و از این منجلا ب و گرداب توهم و دلهره خود ساخته رهایی یابند؛ چرا که الغریق تشبث بکل حبشیش!

دنیای قدرت و ثروت، تلاش دارد تعادلی را که به زعم خود در جهان ایجاد کرده و سیطره‌ای که میان خود و هم‌ردیفان بر جهانیان تقسیم نموده، هرگز به هم نخورد و اگر می‌بینیم ماه‌ها و سال‌ها از فرصت‌های طلایی تحقیق و پیشرفت مدیران نظام ما در پاسخ‌گویی به جهانیان درباره غنی‌سازی و دیگر شبهات خودساخته دنیای غرب تلف می‌شود درست به همین موضوع بازمی‌گردد. دنیای غرب چون خود از آینده خویش می‌ترسد، از حربه دلهره و هراس هم بهره می‌برد تا با محکوم کردن ایران و تهدید تحریم اقتصادی و... ایران روبه‌روشد را به روزهای پیشین واپس بزند تا از این راه ترس درونی خود را فروبشانند و نفس راحتی بکشند! کوتاه سخن آن‌که می‌خواهد ما را هم به سرنوشت خود دچار کند: دلهره و هراس از دیگران و از قدرت آنان... آری اکنون مردم ما تاوان چیزی را می‌دهند که ندارند: ترس! به زعم آنان برای افکندن دولت و امت ایران در این گرداب هایل و مشغول